

[J. S. Foget.]

Samarbejdet med Kapitalmagten er siden fortsat og udvidet, og man har vendt den kolde Skulder til Bønderne, man optræder i Virkeligheden som værre Tyranner, værre Undertrykkere over for Bønderne end nogen tidligere Regering, ja, Estrup var nærmest at betragte som forstaaende i Forhold til den nuværende Regering.

Naar vi fra vor Side fremsætter saadanne selvfølgelige Forslag som om Laan til Indfrielse af Høstpantebreve og Afvikling af Moratoriegæld, Forslag, der tilligter en Afvikling af et bestaaende Kreditorforhold paa rimelige Vilkaar i en Situation, hvor de stræbsomme og fattige Landmænd har haft en katastrofalt daarlig Høst, ja, saa ser man jo alle de øvrige Partier her i Salen erkende vore Forslags Betimelighed, men man nøjes med at lade dem gaa i Udvalg, hvor Regeringspartierne bevidst saboterer dem, undlader at indkalde til Udvalgsmøder, kort sagt drukner dem og derved viser, at Arbejdernes Repræsentanter, Arbejderregeringen nægter Landbruget selv den mest selvfølgelige Hjælp, der ikke fordrer en rød Øres Tilskud. Naar vi derefter ser, at de samme Repræsentanter, der i Dag ønsker dette Lovforslag fremmet for dem, hvis Interesser de mener sig valgt til at varetage, og naar man altsaa samtidig nægter Landbruget den mindste Haandsrækning i en Situation, hvorunder vi inden længe kan vente, at ca. 20 pCt. af danske Landbrugsjendomme gaar til Tvangsauktion — ja, da maa vi paa det danske Landbrugs Vegne sige: Det er jer, det er Arbejderne, der har Magten i politisk Henseende; I har benyttet den til at trykke Landbruget ned i bundløs Elendighed, og I nægter i Nødens Stund at yde selv den mest selvfølgelige Hjælp.

Naar man behandler Bønderne saaledes, maa man ikke undres over, at Bønderne, som for en meget stor Parts Vedkommende vil komme til at betale de 40 pCt. af den Arbejdsudgift, der er nødvendig ved denne Lovs Gennemførelse, ikke som Laan, men som uigenkaldeligt Tilskud, maa gaa herimod. Det var i sin Tid ved Bøndernes Hjælp, at Arbejderne naaede frem til rimelige Levevilkaar, det var Bøndernes Repræsentanter, der fra Aarhundredskiftet ydede Arbejderne al mulig Støtte. Men nu da Arbejderrepræsentanterne har den politiske Magt, skaber man det mest dybtgaaende Modsætningsforhold mellem Arbejder og Bonde ved den Lovgivning, som man Tid efter anden gennemfører. Det forarsager, at selv om vi principielt er enige

i Nødhjælpsarbejders og Statsarbejders Igangsættelse over for de ældre arbejdsløse, selv om vi under normale Forhold vilde have støttet et saadant Forslag og gerne havde taget Medansvaret for dets Gennemførelse, saa maa vi for Landbrugets Vedkommende over for det bevidste Modsætningsforhold, man fra Regeringens Side har skabt mellem Arbejder og Bonde, afvise alt, hvad der kan virke tyngende, alt, hvad der forøger de Byrder, Landbruget i Forvejen har, og som Følge deraf kan vi ikke medvirke til Gennemførelsen af et Lovforslag som det foreliggende.

Svend E. Johansen: Det Spørgsmaal, som Tinget staar over for ved Behandlingen af det foreliggende Forslag til Lov om Beskæftigelse af arbejdsløse, har jo den meget dybe og alvorlige Baggrund: Arbejdsløsheden. Efterhånden som Udviklingen er skredet frem gennem de sidste 10—15 Aar, har det vist sig, at Beskæftigelsesspørgsmaalet er gaaet i Haardknude, at det ikke har været muligt for Regering og Rigsdag at løse det. Man vil næppe benægte, at det danske Samfund er et saakaldt Kultursamfund, at vi er med i Civilisationens Glæder og Sorger, og een Ting maa vi i hvert Fald slaa fast, at den høje Civilisation har medført en Ændring i Arbejdsløshedsspørgsmaalet derved, at vi nu ikke længere regner blot og bart med arbejdsløse som Mennesker, der er uden Beskæftigelse, der er sat uden for Produktionen, men at vi nu deler dem op i forskellige Arter af arbejdsløse: de ganske almindelige, gement arbejdsløse, som af en eller anden Aarsag ikke for Tiden er inde i Produktionen, de langvarigt arbejdsløse, der i Socialministeriets Bemærkninger til Lovforslaget defineres som Personer, der ikke i de sidste to Aar har haft 10 Maaneders Arbejde i alt, og de ungdomsarbejdsløse, det vil sige Personer mellem 18 og 25 Aar, der er uden Beskæftigelse. Saa langt er vi altsaa naaet erhvervspolitisk set, at til Trods for at vi taler om Fremgang for det danske Produktionsliv, det danske Erhvervsliv, maa vi dele Arbejdsløshedsspørgsmaalet op i disse Kategorier og forberede Lovforslag i Overensstemmelse med denne Fordeling.

Det er ikke saa sært, at det er kommet dertil, der er god Logik i hele den Udvikling, Arbejdsløshedsspørgsmaalet har været inde i, fordi den danske Rigsdag og de Regeringer, der har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, ikke paa noget Tidspunkt har forsøgt at løse dette brændende og vigtige